

పశుభోజనం

“ఆదివారం ... అర్ధాంగి తరపు బంధువులింట్లో పెళ్ళి. వెళ్ళకుంటే బాగుండదు గదరా!” పిచ్చాపాటిగా మాట్లాడుకుంటున్న మిత్రుల మధ్య నుంచి లేవబోయాడు ప్రకాశం. మిగతా మిత్రుల్లాగే అతడు గూడా మధ్య తరగతి మందహాసానికి నిలువెత్తు నిదర్శనమైన నాన్‌జెజెట్ ప్రభుత్వోద్యోగి. ఉంగరాల జుట్టు, వెల్లకిలా ఉంచిన బొంగరం ఆకారంలో మీసం కట్టు సింగారం, సామనఛాయ ఒంటిమీద తళతళ మెరిసిపోతున్న తెల్లని ఫుల్ షర్టు ... హుందాగా ఉన్నాడారోజు.

మాటల ద్వారా కోటలు దాటుతూ వీధిరాజకీయాల నుండి విశ్వవిఫణి దాకా వెళ్ళొచ్చారప్పటికే. ఆ తర్వాత ఆఫీసు బాసుల గ్యాసు కబుర్లు, అటెండర్ల ఆగడాలు, లేడీ కోలీగ్స్ బోడి ఫోనులు... వేడివేడి పకోడీల్లా వాడిగా నోట్లో కొచ్చి టైంపాసు బరాణాలుగా మారిపోయినై.

“ఇలా ‘లేచిపోవడం’ బాగా లేదురా!” జోకు వేశాననుకుంటూ భుజాలు పట్టి కూచోబెట్టాడు నగరేశం.

“జంటగా కాదురా నాయనా, ఒంటరిగా వెల్తున్నా.” నీ జోకు లోకల్ మేడ్ దీపావళి టపాసులా తుస్సుమంది అన్నట్టుగా నవ్వేసి సర్దుకూచున్నాడు ప్రకాశం.

“భార్య పిల్లల్ని నిన్ననే పంపావు గదరా!” గుర్తు చేశాడు రామచంద్రం.

“ఇంకేమన్నా కబు...కృబుర్లు చెప్పండిరా....!” అంటూ ఆవులించాడు గూడా. అరనిమిషంలో ఐదారు దోమలు నోట్లోకి షికారు కెళ్ళొచ్చాయి.

“పెళ్లితంతు చూడ్డం వాళ్లవంతు. విందు భోజనం మనవాడి వంతు...” ఎత్తు పళ్లు బయటపడకుండా జాగ్రత్త పడుతూ నవ్వేశాడు నగరేశం.

శూన్యంలోకి చూస్తున్న రామచంద్రం బుర్రలో పంచంరంగుల చిత్రము... కొత్త సినీ హీరోయిన్ అర్ధనగ్న నృత్యము తళుక్కున మెరిసింది. ఆ మెరుపు కళ్ళల్లోకి ప్రవహించి కదిలింది. “ఈ రోజు సండే. సండే అంటే హాలీడే. హాలీడే అంటే జాలీడే. మన నలుగురం కలిసి సినిమా చూడక నాల్గునెలైంది. సినిమాలు చూడకుండా... లైపులో ధ్రిల్లేముందిరా ? ఈ రోజు... మనం మ్యాట్నీ సినిమా కెల్తున్నాం... అంతే...!” కరాఖండిగా చెప్పేశాడు.

“అవునవును...” ఎకాఎకిన ఏకాకి చేసిన నిర్ణయం ఏకగ్రీవమైపోయింది.

“ఇప్పుడు పన్నెండైంది...” చేతి గడియాం చూసుకున్నాడు సుందర్రావు. “మ్యాట్నీ

“అవునా... అంతా నాగరికులే గాని బఫ్ భోజన మప్పుడు బఫెల్లోస్ కంటే అధ్వాన్నంగా ప్రవర్తించారు. వాళ్ల ప్లేట్లకు తాకొద్దని నేనెన్ని రకాలుగా ప్రయత్నించినా.. ప్చె... బ్రూట్స్... గమనించే వారే లేరు. పదార్థాలు వడ్డించిన ప్లేటు, సగం తిన్న ప్లేటు చేతిలో ఉంది గదానే స్పృహనే లేదు...” ఏడుపొచ్చినంత పనైంది - ప్రకాశంకు.

“నిజంరా !” రామచంద్రం మొహం గాంభీర్యాన్ని పులుముకుంది. “ప్లేట్లో పదార్థాలు వడ్డించుకుని దూరంగా వెళ్లి తినాలనే కామన్ సెన్స్ లేని వాళ్లుంటారు. ఆ పంచ భక్ష్య పరమాన్నాల నెవరో దోచుకెల్తున్నట్టుగా, వాటి కాపలా దార్లలా అక్కడే నుంచుండి మెక్కుతుంటారు. వచ్చీపోయే వాళ్ల అవస్తనేమాత్రం గమనించరు. ఈ సంగతి పశువులకు తెలిస్తే మనుషుల్ని తిట్టి పొయ్యడం ఖాయం...”

“పార్టీలలో పశుభోజనం చేస్తున్నమన్న మాటే గాని పశువుల నుంచి మనమేమీ నేర్చుకోవడం లేదు. వాటిలా మనం గూడా గడ్డి తింటే బుద్ధొస్తుందేమో...” అనుభవ సారం ఒలకబోస్తూ ప్రకాశం షర్టు వాసన చూశాడు సుందర్రావు “వారెవ్వా! మసాలా చారు, పప్పు, కూరలు... బలే జోరుగున్నటుందే !”

“వంటకాల రుచులు బాగానే ఉన్నాయి గాని... భోంచేస్తున్న వారి మనుసులే శుచిగా లేవు.” నగరేశం బాధ.

“సమయం రెండైంది. ఇహ పదండిరా ప్రకాశం. సినిమా ఎంజాయ్ చేస్తూ... ఆ సంగతి మరచిపోవచ్చు.” ప్రకాశం వీపు లాలనగా నిమిరాడు రామచంద్రం.

టికెట్ల సంపాదనలో తన సాహసాన్ని గురించి మరెప్పుడన్నా ముచ్చటించు కోవచ్చని రాజీపడక తప్పలేదు నగరేశంకు.

(జలధి - 1-1-2004)